

Lleis ordinàries

Llei general de l'allotjament turístic

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de juny de 1998 ha aprovat la següent:

Llei general de l'allotjament turístic

Exposició de motius

Tota l'estructuració de l'oferta turística, com la que en part es pretén mitjançant aquesta Llei d'allotjaments turístics que té per objectiu essencial fixar la modalitat i la categoria dels allotjaments turístics, juntament amb altres elements complementaris, per a la seva regulació, ha de fer-se partint de les grans orientacions de la realitat turística actual.

En aquest sentit, i en l'àmbit internacional, les grans tendències que presenten els mercats turístics en el seu procés de globalització són les següents:

Existència de grans empreses transaccional del turisme, que configuren xarxes integrades de complexitat creixent, de gran capacitat financera i de control de mercats, amb capacitat per influir en les estructures i en les relacions de producció, distribució i consum turístics.

Segmentació creixent dels mercats turístics, d'acord amb l'aparició d'una demanda més exigent, més conscient dels seus drets com a consumidor, i amb una millor informació sobre les alternatives que li presenten les diferents destinacions.

Progrés tecnològic accelerat en el tractament de la informació, és a dir, l'emergència de noves formes de treball i la mediació en la demanda amb la possibilitat d'accedir directament a la terminal del potencial client turístic.

Aparició creixent de polítiques de marca amb un sistema potent i fiable de garanties per al consumidor i que suposin una certa homologació d'estàndards de qualitat.

Implantació d'estratègies de qualitat que harmonitzin les actuacions del sector privat i del sector públic per tal d'eleva la qualitat tant en la presentació dels serveis turístics com en la protecció del medi ambient.

L'anàlisi d'aquestes tendències, probablement, ja marca algunes de les línies mestres del que ha de ser una nova estructuració de l'oferta turística d'allotjament al Principat d'Andorra. Aquesta regularització ha de tenir com un dels seus objectius bàsics el de vetllar perquè el nivell de qualitat que ofereixen els establiments dedicats professionalment a donar allotjament als turistes es correspongui amb uns preus totalment satisfactoris, ja que la qualitat del producte turístic i la satisfacció del client són fonamentals, atès que són les úniques maneres de conservar un cert prestigi turístic.

Davant dels reptes que planteja la nova estructuració econòmica internacional, l'oferta turística ha d'intentar arribar a una certa excel·lència del producte tant utilitzant les tecnologies noves com fent una organització correcta dels recursos humans de què es disposi.

En les empreses d'allotjament turístic cal millorar tots els processos interns i eliminar-ne al màxim les insuficiències. El futur exigeix unes estructures empresarials orientades al mercat i al descobriment del client. També serà important l'especialitat i la diferenciació.

Aquesta Llei té per objecte definir què s'entén per allotjament turístic, establir un marc tipològic bàsic per tal d'ésser desenvolupat posteriorment mitjançant disposicions reglamentàries que defineixin les diferents categories, els sistemes d'estàndard o els nivells de qualitat i també els segells d'especialitat o diferenciació, al mateix temps que preveure un marc normatiu per a la tipificació d'infraestructures i sancions.

Capítol I. De les definicions bàsiques

Article 1

Són empreses d'allotjament turístic les que de forma professional, habitual i en lliure concurrència, degudament autoritzades administrativament i inscrites al Registre de Comerç i Indústria amb aquest objecte, presten un servei que

consisteix principalment a proporcionar l'estada temporal mitjançant preu en un establiment obert al públic, amb o sense altres serveis complementaris.

Són establiments turístics els establiments que constituïts i condicionats de conformitat amb la normativa vigent per a poder prestar allotjament a usuaris turístics o clients, són utilitzats a tal efecte per empreses d'allotjament turístic.

S'entén per unitat empresarial d'exploració l'exigència de sotmetre a una única titularitat empresarial cada establiment d'allotjament turístic.

Article 2

A efectes d'aquesta Llei és usuari turístic o turista tota persona que frueix dels serveis i bens que ofereixen les empreses d'allotjament turístic i que ell, com a client, demana i gaudeix. Com a tal, independentment dels drets que li revinguin com a consumidor, gaudirà dels drets següents:

- a) rebre informació prèvia i completa sobre els serveis que li són ofertats
- b) rebre els serveis d'acord amb la naturalesa i la qualitat de la categoria que correspon a l'establiment
- c) tenir garantida la seva intimitat personal així com la facultat de formular queixes i reclamacions

Capítol II. De les modalitats d'allotjament turístic

Article 3

Els serveis d'allotjament turístic s'ofereixen dintre d'alguna de les modalitats següents:

Hoteleria
Apartaments
Càmpings

Establiments Complementaris d'Allotjament Turístic.

Article 4

Són establiments hotelers aquells allotjaments constituïts en una unitat empresarial d'exploració dedicats a prestar, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, allotjament a les persones en estances del tipus habitacions o apartaments i sota règim de funcionament que inclou la neteja diària de totes les seves unitats i dependències.

Article 5

Els establiments hotelers, d'acord amb les seves característiques bàsiques, es distribueixen en tres grups:

Hotels
Hostals o Residències
Pensions

Són hotels aquells establiments que, de conformitat amb la descripció establerta en l'article 4, reuneixin els requisits mínims quant a característiques i contingut de les habitacions, les cambres de bany dins les habitacions, l'esmorzar, els serveis d'acollida i altres que es determinin reglamentàriament.

Són hostals o residències aquells establiments que, tot i reunir els requisits mínims quant a característiques i contingut de les habitacions, les cambres de bany, els serveis d'acollida i altres, que es determinin reglamentàriament, no ofereixen cap servei de restauració de forma regular i permanent.

Són pensions aquells establiments, que tot i reunir els requisits mínims quant a característiques i contingut de les habitacions, les cambres de bany i els serveis d'acollida i altres que es determinin reglamentàriament, no arriben a complir, tant per la dimensió de l'establiment com per l'estructura, les característiques i la tipologia dels serveis, els nivells exigits pels hotels.

Els establiments hotelers es classifiquen en tres o més categories, les quals podran ser subdividides en subseccions que seran definides reglamentàriament.

Es considerarà també la capacitat receptiva, les circumstàncies en que estigui instal·lat l'establiment, les condicions, l'equipament de les habitacions i les instal·lacions d'ús comú per als clients, així com els serveis complementaris.

Article 6

Són apartaments turístics aquells allotjaments ubicats en habitatges, cases, pisos, dotats de mobiliari, instal·lacions, serveis i equips per la preparació, conservació i consum d'aliments freds i calents, en què professionalment i habitualment s'ofereixi allotjament a les persones.

Els apartaments regulats en aquesta Llei no resten sotmesos a la Llei d'arrendaments

urbans sempre que estiguin inscrits com a allotjament turístic.

Article 7

Es considera que s'exerceix l'activitat professionalment i habitualment a què es refereix l'article anterior quan se'n faci publicitat per a qualsevol mitjà o quan es faciliti allotjament retribuït en dues o més ocasions en un mateix any per un temps que, en conjunt, excedeixi un mes.

Article 8

Els establiments dedicats a l'activitat d'apartaments, segons les seves característiques bàsiques, es distribueixen en quatre grups:

Apartaments
Aparthotels
Xalets
Bungalows

Són apartament d'allotjament turístic les unitats d'allotjament integrades en la totalitat o en part d'un immoble constituint llurs dependències un tot homògen, amb entrada, i demés dotacions d'ús exclusiu i reunint els requisits tècnics i d'equipament establerts reglamentàriament.

Els establiments de lloguer d'apartaments es classifiquen en dues o més categories, les quals podran ser subdividides en subseccions que seran definides reglamentàriament.

Es considerarà també la capacitat receptiva, les circumstàncies en que estigui instal·lats els apartaments, les condicions i l'equipament dels mateixos.

Són apartaments d'allotjament turístic totes les unitats d'allotjament integrades en un edifici amb entrada comuna i serveis de recepció i d'esmorzar i cafeteria que reuneixin els requisits mínims quant a característiques i contingut dels apartaments que es determinin reglamentàriament.

Són xalets d'allotjament turístic totes les unitats d'allotjament que disposin d'entrada independent i de zones enjardinades que reuneixin els requisits mínims quant a característiques i equipament dels xalets i altres que es determinin reglamentàriament.

Són bungalows d'allotjament turístic totes les unitats d'allotjament que dispo-

sin d'entrada independent i de zones enjardinades que reuneixin els requisits mínims quant a característiques i equipament dels bungalows i altres que es determinin reglamentàriament i no arriben a complir per les seves característiques i tipologia dels serveis, els nivells exigits pel grup de xalets.

Article 9

Són càmpings aquells allotjaments turístics constituïts en una unitat empresarial d'explotació dedicats a prestar, amb altres serveis de caràcter complementari o sense, allotjament a les persones en espais de terreny delimitats, dotats i condicionats per a la seva ocupació temporal, dedicats a la convivència agrupada de persones que pretenguin fer vida a l'aire lliure utilitzant com a allotjament tendes de campanya, caravanes i altres elements similars transportables, amb independència que la seva propietat correspongui als clients o al titular de l'explotació.

Els càmpings, a més de complir els requisits per a la seva activitat que s'estableixen en la present Llei i en els reglaments que la desenvolupin, han de complir tots els altres requisits que la normativa específica determini.

En el cas que en els espais de terreny destinats a càmping hi hagin també bungalows, en zona diferenciada o de forma conjunta, les normes aplicables al càmping i als bungalows seran les particulars per a cada grup, si bé el conjunt podrà constituir una unitat empresarial.

Els càmpings es classifiquen en dues o més categories, les quals podran ser subdividides en subseccions que seran definides reglamentàriament.

Es considerarà també la capacitat receptiva, les circumstàncies en que estigui instal·lats els càmpings, les condicions, l'equipament dels mateixos, així com les zones de lleure.

Article 10

Són establiments complementaris d'allotjament turístic els que, oferint allotjament als usuaris turístics i no sent integrats en cap dels grups definits anteriorment, s'inscriuen en un dels següents:

Albergs

Cases de Colònies
Refugis de Muntanya

Els establiments complementaris d'allotjament turístic poden ser de titularitat pública, privada o mixta, però han d'ésser constituïts en una sola unitat empresarial d'explotació.

Els establiments complementaris d'allotjament turístic es classificaran en dues o més categories, les quals podran ser subdividides en subseccions que seran definides reglamentàriament.

Es considerarà també la capacitat receptiva, les circumstàncies, els llocs en que estiguin instal·lats, les condicions, l'equipament dels mateixos, així com les zones de lleure.

Capítol III. De la classificació i la inscripció dels allotjaments turístics

Article 11

Tot allotjament turístic, de forma obligatòria, ha d'ésser pertinentment classificat, motiu pel qual ha d'exhibir les plaques identificatives corresponents a la seva modalitat i a la seva categoria, indicant aquesta la qualitat i la quantitat d'equipaments i els serveis de l'allotjament turístic, segons un sistema d'estàndards orientat a informar adequadament el consumidor.

Els establiments d'allotjament turístic poden optar voluntàriament, cursant a l'efecte la petició corresponent al Govern, per obtenir identificacions sobre el nivell de qualitat, relatiu al funcionament dels equipaments i els serveis en relació amb la seva categoria, i/o segells d'especialitat o diferenciació. Aquestes identificacions són sempre complementàries de la modalitat i la categoria.

Els establiments d'allotjament turístic, una vegada homologats, tindran una marca atorgada pel Govern que certificarà la certesa de la informació sobre la modalitat, la categoria, els nivells de qualitat i els segells d'especialitat o diferenciació.

Els requisits i les particularitats de la classificació, les plaques identificatives, els grups, les categories, els nivells de qualitat, els segells d'especialització i altres elements de la identificació de l'esta-

bliment seran determinats reglamentàriament.

Article 12

Reglamentàriament s'han de regular les modalitats d'allotjament turístic previstes en els articles 5, 8 i 10 d'aquesta Llei, i s'han de determinar els tipus d'establiment que cal entendre que són compresos dintre de cada modalitat.

Article 13

La classificació d'un establiment d'allotjament turístic i totes les seves altres característiques de categoria, nivells de qualitat, segells d'especificitat i altres elements complementaris, poden ésser revisades en qualsevol moment pel Govern, d'ofici o a instància de la part interessada. En cas de modificació o supressió d'alguna de les característiques de la classificació sense l'autorització prèvia corresponent, s'incoarà l'expedient corresponent.

Capítol IV. De les assegurances obligatòries

Article 14

Tots els establiments d'allotjament turístic han de subscriure obligatòriament en una entitat asseguradora autoritzada per operar al Principat d'Andorra una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers en una quantia suficient per cobrir eventuais danys.

Capítol V. Del procediment sancionador

Article 15

Tota actuació que contradigui el que estableix aquesta Llei o les disposicions reglamentàries que la desenvolupin i totes les complementàries, pot donar lloc a l'adopció de les mesures destinades a restablir l'ordre jurídic infringit o a la imposició de sancions després de la instrucció prèvia de l'expedient oportú, de conformitat amb el procediment establert per la normativa vigent, sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'altre tipus que hi puguin concórrer.

Article 16

Són responsables de les infraccions en les matèries de la present Llei d'allotjament turístic les persones físiques o jurídiques titulars d'empreses, establiments i activitats d'allotjament turístic a nom

dels quals figurin inscrits en el Registre de Comerç i Indústria.

Article 17

No té caràcter de sanció la clausura o el tancament d'empreses, establiments o instal·lacions on es duguin a terme activitats d'allotjament turístic que no disposin de les autoritzacions administratives pertinents i la inscripció preceptiva en el Registre de Comerç i Indústria.

Capítol VI. De les infraccions

Article 18

Constitueixen infraccions a les matèries regulades per la present Llei d'allotjament turístic aquelles accions o omissions tipificades en aquesta mateixa Llei.

Article 19

Les infraccions que regula aquesta Llei es tipifiquen en lleus, greus i molt greus, atenent els criteris següents:

- a) Els perjudicis ocasionats als particulars
- b) El benefici il·lícit obtingut
- c) La categoria i la tipologia de l'establiment
- d) La reincidència
- e) La resolució, durant la tramitació de l'expedient, de les anomalies que originaren l'obertura del procediment sancionador

Article 20

Les inobservances a les disposicions contingudes en la present Llei i en la normativa que la desenvolupi, que no tinguin transcendència directa de caràcter econòmic ni perjudici greu per als usuaris, constituïran infraccions lleus sempre que no estiguin tipificades com a falta greu o molt greu. En tot cas la inexistència de distintius obligatoris o la seva exhibició sense complir els requisits establerts constitueix una infracció lleu.

Article 21

Es consideren infraccions greus:

- a) L'incompliment o l'alteració dels requisits o les condicions d'autorització preceptiva per a la classificació o l'exercici d'una activitat d'allotjament turístic
- b) La utilització de denominacions, rètols o distintius diferents als que cor-

responen, d'acord amb la seva classificació

c) Utilitzar com a allotjament turístic dependències no autoritzades o efectuar reformes estructurals en els locals i les instal·lacions que modifiquin els requisits bàsics i essencials per a l'exercici de l'activitat d'allotjament turístic que suposin una disminució de la qualitat o que afectin la classificació, la categoria i la capacitat de l'establiment sense seguir el procediment legalment establert per a la seva tramitació

d) No atendre la reserva degudament confirmada de places per haver-ne contractat un nombre superior a les disponibles

e) Qualsevol altra infracció que causi un perjudici de caràcter econòmic greu per als usuaris, i que no sigui procedent la seva qualificació com a molt greu. Igualment es considera infracció greu la reincidència en la comissió d'infraccions lleus en un període de tres mesos

Article 22

Constitueixen infraccions molt greus:

- a) La prestació de serveis d'allotjament turístic que incompleixin les disposicions de la present Llei o dels reglaments que la desenvolupin quan aquest fet comporti un perjudici notori per als interessos turístics d'Andorra
- b) Contractar un nombre de places que excedeixi la capacitat total de l'establiment quan se'n derivin perjudicis per a la clientela o no proporcionar al client una solució alternativa amb una prestació anàloga a la contractada
- c) No disposar de l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil
- d) La reincidència en la comissió d'infraccions greus en un període de sis mesos

Capítol VII. De les sancions

Article 23

Les sancions per infraccions en matèria d'allotjament turístic poden ser:

- a) Multa
- b) Suspensió de les activitats empresarials i/o professionals per un període de fins a un any, en cas d'una infracció molt greu
- c) Clausura de l'establiment, aplicable únicament en cas d'una infracció molt

greu i com a mesura excepcional segons els perjudicis que causi la infracció tant a les persones com al prestigi turístic d'Andorra. La sanció determinarà la durada de la clausura que, en tot cas, ha d'ésser com a mínim del temps que dura restablir o normalitzar la situació alterada per la infracció comesa

Article 24

De conformitat amb els criteris per a la gradació de les sancions establertes en l'article anterior, les sancions poden imposar-se de la forma següent:

- a) Les infraccions lleus se sancionen amb multa de 10.000 a 150.000, pessetes
- b) Les infraccions greus se sancionen amb multa de 150.001 a 750.000, pessetes
- c) Les infraccions molt greus se sancionen amb multa de 750.001 a 3.000.000, pessetes

Capítol VIII. De la prescripció i la caducitat

Article 25

Les infraccions prescriuen:

- a) les lleus, als sis mesos
- b) les greus, a l'any
- c) les molt greus, als dos anys

Article 26

El termini de prescripció de les infraccions es computa des del dia que s'hagin comès, i el de les sancions comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual sigui imposada la sanció.

Article 27

La prescripció de l'exigibilitat de les infraccions previstes en aquesta Llei queda interrompuda amb la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

Article 28

Les sancions que s'imposin a l'empara del que es disposa en aquesta Llei són objecte d'execució immediata, de conformitat amb el Codi de l'Administració.

Disposicions finals

Primera

El Govern queda facultat per desplegar reglamentàriament el contingut d'aquesta Llei i fer-ne efectiva l'aplicació.

Segona

Aquesta Llei entra en vigor el dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra

Casa de la Vall, 30 de juny de 1998

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei de l'esport

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de juny de 1998 ha aprovat la següent:

Llei de l'esport

Exposició de motius

I) L'esport és una funció social que afavoreix el desenvolupament integral i harmònic de l'ésser humà, la seva pràctica és important en el manteniment de la salut, i té una singular transcendència en la millora de la qualitat de vida en tots els aspectes, en la sana utilització del temps lliure i, en definitiva, en la conformació de la cultura dels pobles.

L'esport forma o ha de formar part de l'activitat de l'home i de la dona des de l'escola fins a la vida de la gent gran. És un element fonamental en el sistema educatiu; és també un factor corrector de desequilibris socials que crea hàbits afavoridors de la inserció social i, finalment, la seva pràctica en equip fomenta la solidaritat.

II) Aquesta Llei amb una predisposició oberta pretén facilitar una cobertura àmplia i flexible, per tal que, d'acord amb la ineludible obligació d'adaptació a la re-